

ע"פ (מרכז) 42625-06-23 - יוספה ברק טמיר - בעצמה נ' נוגה וויזל

ע"פ (מרכז) 42625-06-23 - יוספה ברק טמיר - בעצמה נ' נוגה וויזלמחוזי מרכז

ע"פ (מרכז) 42625-06-23

יוספה ברק טמיר - בעצמה

נגד

נוגה וויזל

ע"י בא כוחה

עו"ד גיא זהבי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[06.06.2024]

כבוד השופטת הבכירה, מיכל נד"ב, אב"ד

כבוד השופטת, סגנית הנשיאה, חנה קיציס

כבוד השופטת יסכה רוטנברג

פסק דין

1. ערעור על החלטת בית משפט השלום ברחובות (כב' השופטת א' סבחת חיימוביץ) מיום 03.05.2023, שבה הוכרעו 11 בקשות לפי סעיף 6 לפקודת ביזיון בית משפט, שבהן נטען להפרת צו מניעה זמני שניתן ביום 07.11.2019 בת.א. 15888-09-19.

2. צו המניעה נושא בקשות הביזיון, נתן תוקף של החלטה להסכמת הצדדים, לפיה: "שני הצדדים יימנעו, עד לסיום ההליך בתיק זה, מפרסום כלשהו הנוגע לצד האחר או בני משפחתו מדרגה ראשונה, בין במישרין ובין בעקיפין וזאת מבלי להודות באיזה טענה של הצד האחר או לוותר על טענה כלשהי שהועלתה על ידו".

הבקשות לביזיון צו המניעה הוגשו על ידי שני הצדדים, המערערת הגישה 4 בקשות, המשיבה הגישה 7 בקשות. 3. בהחלטה ארוכה ומפורטת בחן בית משפט קמא אחת לאחת את ההפרות הנטענות בכל אחת מהבקשות, קבע ביחס לכל אחת מהן אם הפרסום המיוחס מפר את צו המניעה שניתן, ולגבי פרסומים שקבע כי הם פרסומים מפרים, חייב בתשלום קנס לטובת אוצר המדינה וכן בתשלום הוצאות לטובת הצד האחר.

4. המערערת מכוונת ערעורה הן לגבי דחיית מרבית בקשותיה, הן לגבי קבלת מרבית בקשות המשיבה. לטענת המערערת, שגה בית משפט קמא במסקנותיו, בעיקר במסקנות כי לא הוכח שהמערערת וצד שלישי, משה הלוי, פועלים במשותף כך שיש ליחס את פרסומיו של מר לוי למשיבה, או שאין לראות בפרסומים שנשלחו לו כפרסומים שנשלחו לצד שלישי, ולכך שלא הוכח שהמשיבה מסתרת תחת שמות אחרים.

במסגרת הערעור הגישה המערערת גם מספר בקשות לקבלת ראיות נוספות שלטענתה מבססות טענותיה. 5. המשיבה תומכת במסקנותיו ובהחלטתו של בית משפט קמא, וטוענת שיש לדחות את הבקשות להגשת ראיות נוספות.

6. לא מצאנו להיעתר לבקשות להגשת ראיות נוספות, שכן לא שוכנענו כי מתקיימים התנאים המצדיקים קבלת ראיות בשלב הערעור. המערערת לא הבהירה מה מנע הגשת חלק מהראיות במועד, חלקן ממילא בפנינו מאחר שהן צורפו לתיק בית משפט קמא, ובכל מקרה לא מצאנו כי מדובר בראיות כה מהותיות, שמן הצדק לקבלן בשלב הערעור.

7. אשר לערעור. עיינו בטענות הצדדים, ושכנו ושקלנו בטענות שעלו בדיון בפנינו, החלטנו לדחות את הערעור. טענות המערערת מכוונות נגד ממצאים עובדתיים, אין זה דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה, ולא מצאנו כי התקיימו נסיבות חריגות שיצדיקו התערבות שכזו. גם טענות המערערת לגבי גובה הסכומים שנפסקו אינן מצדיקות התערבות בשיקול דעת הערכאה הדיונית. זאת ועוד. הבקשות מכוונות להפרות נטענות של צו זמני שתוקפו עד מתן פסק דין בתביעה העיקרית, שבינתיים ניתן. בנסיבות אלו, היכרותו של בית משפט קמא עם ההליך, עם הצדדים ועם הטענות הייתה רחבה ומעמיקה, וגם מטעם זה לא מצאנו כי קיימת הצדקה להתערב במסקנותיו.

8. אנו מוצאות להוסיף כי הליך זה עניינו טענות לביזיון בית משפט, וההחלטה שניתנה עניינה רק בשאלה אם הוכחה הפרה של צו המניעה. אין בהחלטה או בפסק דינו התייחסות לשאלה אם הפרסומים כשלעצמם הם פרסומים שמפרים דין, גם אין בה התייחסות למי שאינו צד להליך.

9. הערעור נדחה.

נוכח מהות ההליך לא מצאנו לפסוק הוצאות, וכל צד יישא בהוצאותיו.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ד, 06 יוני 2024, בהעדר הצדדים.